

ת"פ 57310/12/17 - מדינת ישראל נגד יעקב סבג, סהר מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57310-12-17 מדינת ישראל נ' סבג ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

1. יעקב סבג ע"י ב"כ עו"ד שמשון חן
2. סהר מזרחי ע"י ב"כ עו"ד דני בר דוד

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם מס' 1

הרקע:

1. הנאשם מס' 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, במספר עבירות של לקיחת שוחד, לפי סעיף 290 לחוק העונשין תשל"ז-1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם עובד בבית הדין הרבני האזורי בירושלים בתפקיד סופר דיינים. במסגרת תפקידו הוא אחראי, בין היתר, על רישום פרוטוקולים, החלטות וצווים, ועל העברת בקשות לדיינים.

במהלך שנת 2013 נפתח בבית הדין הליך גירושין בעניינם של ישראל פוקס (להלן: "**פוקס**") וחנה טורנהיים (להלן: "**טורנהיים**"). ההליך התנהל לפני הרכב דיינים, שבראשו עמד בתחילה הדיין אברהם שיינפלד, ולאחריו הדיין אליהו אברג'יל. במסגרת ההליך התנהלו לפני ההרכב דיונים רבים, שנגעו, בין היתר, להסדרי ראייה, חלוקת כספים ועיכוב יציאה מהארץ. הנאשם שימש מזכיר ההרכב.

נאשם 2, שהכיר את פוקס עובר לאירועים הרלבנטיים, היה מקורב אותה עת לדיין אליהו אברג'יל, ראה אותו כמורו ורבו ונכח רבות בבית הדין.

ביום 22/10/2014 פנה פוקס לבית הדין על מנת להסיר עיקול שהוטל. פוקס פגש במקום את נאשם 2 וסיפר לו על הליך הסרת העיקול המתמשך. בשיחה בין נאשם 2 לנאשם סוכם כי הנאשם יסייע לפוקס, אם ישלם לו. בהתאם, פוקס העביר לנאשם סך של 1,000 ₪.

באותו היום הורה בית הדין, בהמשך להחלטות קודמות בעניין, על ביטול העיקול. למחרת, לאחר שטורנהיים הגישה בקשה לביטול ההחלטה על ביטול העיקול, שילם פוקס לנאשם סך של 1,000 ₪, על מנת שיפעל לטובתו.

בהמשך התקיימו בין הנאשם ופוקס שיחות ומפגשים, במהלכם ביקש הנאשם מפוקס כספים בסכומים שאינם ידועים, על מנת לקדם את ענייניו בבית הדין. פוקס העביר לנאשם סכומי כסף, שסכומם הכולל אינו ידוע.

בעקבות הליכים נלווים נוספים שהתנהלו בין פוקס וטורנהיים בבית הדין, שוחח הנאשם עם פוקס מספר פעמים. הנאשם אמר לפוקס שהוא פועל למענו וכי, בין היתר, פנה לדיין אברג'יל בעניין. בנוסף, הנאשם הכווין את פוקס לנקוט פעולות מסוימות שיסייעו בידו. בהמשך לכך ביקש הנאשם מפוקס שישלם לו עבור עזרתו. בהתאם, פוקס מסר לנאשם שני תשלומים ע"ס 1,500 ₪ כל אחד, בפגישות ביניהם שהתקיימו בחניון ובמכון רישוי רכב בגבעת שאול בירושלים. התשלום האחרון בוצע ביום 9/7/2015.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה לא תביא ראיות לסתור את טענת ההגנה, לפיה לא ניתנה כל החלטה מהותית על ידי בית הדין בעקבות מעשי הנאשמים. כמו כן, המאשימה אישרה כי אין ראייה לכך שהנאשם פנה ישירות לאחד הדיינים ביחס למפורט באישום.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר למשך 10 חודשים, מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

בטיעוניה הדגישה המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות במהלך תפקידו כעובד ציבור במערכת המשפט. בכך פגע הוא באופן חמור בתדמית של בתי המשפט ובאמון הציבור במערכת המשפט בכלל. עוד ציינה המאשימה כי אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בקשר מתמשך בין הנאשם לפוקס, שהתנהל בנוגע להליך גירושין אשר מטבעו הוא רגיש והלחצים בו גדולים, ושבהלכו נטל הנאשם כסף מזומן במספר מקרים.

לעמדת המאשימה, סכום השוחד אינו השיקול היחיד, ואין בו כדי להפחית מחומרת מעשה לקיחת השוחד על ידי הנאשם, כשהוא לעצמו. לטענתה, מדובר בעבירות העומדות ברף הגבוה של עבירות השחיתות.

המאשימה זקפה לטובתו של הנאשם את עברו הפלילי. יחד עם זאת, טענה, כי ברגיל מבוצעות עבירות שוחד על ידי מי שאינם בעלי עבר פלילי, וכי יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

5. ההגנה מצידה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה

בעבודות שירות, צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי.

הסנגור טען, בהתאם להסדר הטיעון, כי לא ניתנה על ידי בית הדין כל החלטה מהותית בעקבות מעשיו של הנאשם.

הסנגור הוסיף וטען כי לנאשם לא היתה יכולת השפעה אמיתית על ההליך המשפטי. לדבריו, הנאשם הוא "עובד זוט, טכנוקרט קטן, פקיד, על גבול הקלדנית" כלשונו, כך שלא היתה לו יכולת לחתום על החלטות או להשפיע על הדיינים. עוד טען כי מעורבותו של הנאשם בהליך בבית הדין הרבני החלה הרבה אחרי שהסתיימו הליכי הממון והגירושין בין פוקס וטורנהיים, ומעשיו הסתכמו בניסיון להקדים את מועד הדיון בעניין שנלווה להליכים הנ"ל, ולא בניסיון להשפיע עליהם. הסנגור הוסיף וטען כי הנאשם קיבל סכום כולל של 3,000 ₪ בלבד.

בטיעוניה הפנתה ההגנה לתסקיר שירות המבחן, להמלצה השיקומית בעניינו של הנאשם, לנסיבותיו האישיות, לעברו הפלילי הנקי ולנזקים שנגרמו ושייגרמו לו ולמשפחתו. לטענתה, המסקנה המתחייבת מצירוף הנסיבות הינה שאין כל סכנה לכך שהנאשם ישוב ויבצע את אותה העבירה.

6. הנאשם בטיעונו אמר כי הוא נוטל אחריות על מעשיו ומצטער עליהם, וכי מדובר במעידה חד פעמית שתמשיך ותלווה אותו במהלך חייו.

תסקיר שירות המבחן:

7. שירות המבחן עמד בתסקירו על נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הנפשיות, התפקודיות והנורמטיביות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם כבן 38, נשוי ואב ל-6 ילדים, הגדול בהם בן 15. בעקבות מעצרו הוא הושעה מעבודתו, סבל משבר נפשי, התקשה לתפקד וסבל מבעיות נפשיות.

שירות המבחן ציין כי אין לנאשם הרשעות קודמות, הוא תפקד במסגרות באופן תקין וחיובי, ביטא חרטה והבנה ראשונית למשמעות מעשיו ומוכן להשתלב בטיפול.

יחד עם זאת, הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו. לטענתו לפני קצינת המבחן, הוא נטל שוחד בשניים בלבד מן המקרים המצוינים בכתב האישום, לאחר שהופעלו עליו לחצים. במקרים האחרים הוא סייע מבלי שקיבל תמורה. כמו כן, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה להעמיק ולבחון את המניעים העומדים בבסיס התנהלותו, נוטה לשימוש במנגנוני הגנה המכחישים או מצדיקים את מניעיו ומונע מתוך צרכים רגשיים של פיצוי.

לאור האמור המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול ייעודי בתחום המרמה במסגרת צו מבחן, ולהטיל עליו בנוסף מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

דין ומסקנות:

העובדות שיובאו בחשבון:

8. בפתח הדברים יש להזכיר מושכלות יסוד, לפיהן הודאה בעובדות כתב האישום משמעה שאלו העובדות שישמשו תשתית לגזר הדין שייגזר. בית המשפט ימנע מלהתייחס בגזר דינו לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום המתוקן, בפרט כאשר הצדדים הגיעו להסדר טיעון מוסכם (ראו למשל: ע"פ 8314/03 **שיהד נ' מדינת ישראל** 7/6/2005, ע"פ 5677/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** 18/6/2012). לעניין זה הובהר בפסיקה כי במסגרת הסדר טיעון כל אחד מהצדדים מכלכל את צעדיו תוך שקילת הסיכויים והסיכונים, גם באשר להיקפו וטיבו של הפירוט העובדתי שבכתב האישום. משכך, לאחר שהצדדים הסכימו על עובדות כתב האישום המתוקן, והנאשם הודה בהן, אין לו לבית המשפט אלא עובדות אלה, והוא אינו רשאי להביא בחשבון לצורך גזירת הדין עובדות שזכרן לא בא בהן (רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** 26/3/2015). אין צורך לומר אפוא שלא תישמע טענה עובדתית הסותרת מפורשות את עובדות כתב האישום.

בהתאם לאמור, לא ניתן לקבל את טענת הנאשם לפיה מעשיו הסתכמו רק בניסיון להקדים את מועד הדיון באחד ההליכים הנלווים להליך הגירושין שבין פוקס לטורנהיים, ולא נגעו כלל להשפעה על הליכי הגירושין או הממון ביניהם. טענה זו סותרת את עובדות כתב האישום, בהן הנאשם הודה, לפיהן הנאשם נטל שוחד מפוקס על מנת לסייע לו בהליך הסרת עיקול, בקידום עניינים שונים הנוגעים להליכים השונים המתנהלים במסגרת הליך הגירושין ובעניין ביטול צו עיכוב יציאה מהארץ.

כך גם לא ניתן לקבל את טענת ההגנה כי הנאשם נטל שוחד רק בשני מקרים, בסכום כולל של 3,000 ₪ בלבד. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נטל שוחד ב-4 מועדים ידועים, בסכום כולל של 5,000 ₪. בנוסף, במהלך שיחות ומפגשים, שמועדם לא פורט, נטל הנאשם מפוקס כספי שוחד שסכומם הכולל אינו ידוע.

מתחם העונש ההולם:

9. קבלת שוחד הינה אחד ממעשי השחיתות החמורים ביותר במגזר הציבורי. מקבל השוחד מנצל לטובתו ולצרכיו את תפקידו ועיסוקו הציבורי, תוך שהוא פוגע בצורה קשה בתפקודו של השירות הציבורי ובאמון הציבור בו, ועלול להטות את ענייניו של נתן השוחד ולהעניק לו יתרון לו הוא אינו זכאי, על חשבונם של אחר.

בעומדו על הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת השוחד קבע בית המשפט העליון:

עמוד 4

"עבירת השוחד נועדה להבטיח את פעולתו התקינה של המינהל הציבורי, להגן על מעמדו של המינהל הציבורי בעיני הציבור ועל האמון שהציבור רוחש לו. כבר נקבע כי עניינן של עבירות השוחד הוא "בהפרה עמוקה של היסודות הבסיסיים עליהם נשען המינהל הציבורי בפעולתו. יסודות אלה מושתתים על קיום חובה לפעול בכל מצב מתוך ראיית האינטרס הציבורי וטובת האזרחים, ולהימנע משימוש פסול בהענקת טובות הנאה כאמצעי לרכישת כוח שלטוני. עבירות השחיתות [...] מקעקעות את אמון האזרח במנהיגיו, ואת בטחונו בטוהר שיקוליהם. עבירות השוחד והשחיתות פוגעות פגיעה רחבת היקף ביחסי השלטון והאזרח, ובמבנה החברתי כולו" (ע"פ 1224/07 בלדב נ' מדינת ישראל, פסקה 87 (10.2.2010); ראו עוד ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 184 (29.12.2015) (להלן: עניין לופוליאנסקי); ע"פ 5083/08 בניזרי נ' מדינת ישראל, פסקה 60 (24.6.2009))."

(ע"פ 4506/15 בר נ' מדינת ישראל 11/12/2016)

הנסיבות, בהן הנאשם קיבל שוחד פעם אחר פעם, במהלך תקופה של כ-8.5 חודשים, במסגרת תפקידו באחת ממערכות המשפט בישראל, מעצימה את מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים.

אולם, בעניינו של הנאשם מתקיימות גם מספר נסיבות ממשיות לקולא. כך, הסכום הכולל הידוע אותו קיבל הנאשם עומד על 5,000 ₪ (בנוסף לתשלומים נוספים שסכומם אינו ידוע). מדובר בסכום שבאופן יחסי לעבירות שוחד אחרות אינו גבוה מאוד. בנוסף, הנאשם לא פנה בפועל למי מהדיינים, ומעשיו לא הביאו את בית הדין ליתן החלטה מהותית כלשהי בעניינו של פוקס או להטיית הפסיקה בעניינו. כמו כן, תפקידו של הנאשם בבית הדין היה פקידותי בלבד. כמפורט בכתב האישום, אחריותו של הנאשם נגעה לרישום של פרוטוקולים, החלטות וצווים שיפוטיים, ולהעברת בקשות לדיינים. אין מדובר אפוא בבעל תפקיד בכיר בשירות הציבורי בכלל ובבית הדין בפרט, ולא במי שבכוחו להשפיע על תוכנה של החלטה שיפוטית כלשהי. במצב דברים זה, על אף שמעשיו של הנאשם מקיימים את יסודות עבירת השוחד בה הורשע, הם דומים במהותם לעבירה של קבלת דבר במרמה.

10. עובדות כתב האישום מלמדות כי עבירות השוחד החלו לקרום עור וגידים שלא ביוזמת הנאשם. כאמור, נאשם 2 הוא שפנה לנאשם, לאחר שפוקס סיפר לו על הליך הסרת העיקול המתמשך. מכאן מתחייבת המסקנה שלפרשת השוחד לא קדם תכנון מראש של הנאשם. יחד עם זאת, מעשי העבירה שהנאשם ביצע, כשהם לעצמם, והעובדה שהוא חזר על מעשיו פעם אחר פעם, מלמדים שהוא לא פעל באופן אקראי או ספונטני, אלא לאחר מחשבה, וכי במהלך הזמן פעל לאחר מידה מסוימת של תכנון, לכל הפחות.

כאמור, הנאשם החל לבצע את העבירות לאחר שנאשם 2 פנה אליו בעקבות שיחה עם פוקס. רק לאחר מספר מגעים נוספים בין פוקס לנאשם 2, נוצר קשר ישיר בין הנאשם לפוקס. יש בכך כדי ללמד שחלקו של נאשם 2 אינו שולי או זניח. יחד עם זאת, כספי השוחד הגיעו כולם לידי הנאשם, והוא זה

שהתיימר לסייע לפוקס בקידום ענייניו בבית הדין. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות אינו נמוך אפוא, אלא גבוה ומרכזי.

על הנזקים שעלולים היו להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות עמדנו לעיל. כאמור, בפועל לא נגרם נזק ישיר כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שכן הם לא גרמו להטיית הדין.

11. על פי מדיניות הענישה הנהוגה, כאשר מתקיימות הנסיבות שיפורטו להלן, הרף התחתון של מתחם הענישה הינו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

כך, בנסיבות בהן מקבל השוחד לא נמנה על בכירי השירות הציבורי, התמורה שסיפק בעד השוחד לא היתה מהותית, סכום השוחד שקיבל (8,000 ₪) לא היה פעוט, אך גם לא משמעותי במידה המצדיקה החמרה בענישה (ת"פ (מחוזי ת"א) 18950-08-17 **מדינת ישראל נ' שורק** 15/5/2018); בנסיבות בהן השוחד התקבל מאדם אחד בלבד, בסכום שאינו גבוה מאוד (כ-2,000 ₪, 2,600 ₪ מתוך 7,000 ₪ שנדרשו, 1,000 דולר - ת"פ (מחוזי י-ם) 59794-01-17 **מדינת ישראל נ' קירמה** 8/1/2018, ת"פ (מחוזי י-ם) 51913-06-14 **מדינת ישראל נ' עבאסי** 5/10/2016, ת"פ (מחוזי מרכז) 575-10-14 **מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** 18/9/2016, בהתאמה); כאשר נאשמים השקיעו מאמצים לקבל שוחד, אך הצליחו לקבל סכום חד פעמי של 2,000 ש"ח (ת"פ (מחוזי י-ם) 46262-10-12 **מדינת ישראל נ' סעד** 3/8/2017); בנסיבות בהן נאשם קיבל שוחד לפחות חמש פעמים, בסך של 3,500 ₪ כל פעם, במשך תקופה של מספר חודשים (ת"פ (מחוזי י-ם) 66284-12-15 **מדינת ישראל נ' אבנון** 23/7/2017); כאשר נאשם שחשש לעתידה הכלכלי של משפחתו נטל שוחד משני אנשים שונים, ופעל תוך הפרת אמונים לטובת אדם נוסף, בסמיכות זמנים, אך לא יזם את המעשים, תפקידו הציבורי היה משמעותי אך לא בכיר, פעולותיו בתמורה לשוחד לא כללו מרמה או הונאה של המוסד בו עבד, וסכום השוחד שקיבל (9,000 ₪) לא היה גבוה באופן יחסי (ת"פ (מחוזי מרכז) 6308-06-15 **מדינת ישראל נ' זילכה** 15/12/2015); או כאשר חלפו שנים ארוכות מאז ביצוע העבירות, במהלכן הנאשם לא ביצע עבירות נוספות ובהתחשב בעיקרון אחידות הענישה, גם אם מדובר בשוחד בסכום של מאות אלפי שקלים שהתקבל בתחכום (ת"פ (מחוזי חי') 45127-08-11 **מדינת ישראל נ' פרוחי** 11/4/2013).

לעומת זאת, במקרים בהם מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים גבוה בהרבה, מוטלים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא, לעיתים לתקופות ממושכות. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עוסקת במקרים חמורים כאמור, שאינם דומים לעניינו של הנאשם. כול פסקי הדין שהציגה המאשימה עוסקים במקבלי שוחד שהיו בעלי מעמד שאפשר להם לקדם את ענייניהם של נותני השוחד, והם אכן ניצלו את מעמדם לצורך כך. באחד המקרים (ע"פ 766/07 **כהן נ' מדינת ישראל** 19/11/2007), מדובר היה במי שקיבל שוחד עשרות פעמים, מאנשים שונים, בסכום כולל של 15,000 ₪. בנוסף לכך ניסה לקיים יחסי מין בתמורה לסיוע מטעמו, הטריד טלפונית ועוד. מקרה אחר (ע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר-זיו** 23/2/2017) עוסק בסוהר אשר ב-8 מקרים שונים הבריח ל-3 אסירים, שאחד מהם שהה באגף סגור, מספר פריטים, חלקם בעלי פוטנציאל נזק ממש, במשך תקופה העולה על שנתיים. מקרה נוסף (ע"פ (מרכז) 37809-10-10 **בריל נ' מדינת ישראל** 2/2/2011) עוסק במי שיזם את מתן השוחד מיד לאחר שקיבל את תפקידו הציבורי, קיבל שוחד בעשרות

מקרים ובמשך תקופה של מספר שנים. פסק הדין האחרון (ע"פ (ת"א) 99/97 **אסולין נ' מדינת ישראל** 13/4/1997) עוסק בבעל תפקיד בכיר, מזכיר ראשי ומנהל מדור ההוצאה לפועל בבית המשפט, אשר סייע לחייבים בהוצאה לפועל והדריך אותם כיצד להימלט מהזוכים, ואף חסם את דרכו של זוכה להוציא לפועל את חובו. בתמורה למעשיו הוא ביקר מספר פעמים בחנותו של אחד החייבים, ונטל ממנו "הלוואות" או מוצרים ללא תשלום. הוא היה בא לביתה של חייבת אחרת בקביעות, במשך תקופה של 4 שנים, סועד את לבו בתבשילים שהכינה, לוקח מהם לביתו ומותיר את ילדיה ללא מזון מספיק. בנוסף, הוא הטיל עליה לאפות עוגות בכמות מסחרית לאירוע משפחתי שלו, ללא תמורה, ואף ביקש ממנה להיפגש עמו ביחידות בבית מלון. מחייב אחר דרש לבצע ניקיון ופוליש בביתו החדש.

12. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנהוגה, הכל כפי שפורט לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

13. לצורך גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הודאתו בשלב מוקדם יחסית של ההליכים, אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, את האחריות שנטל על מעשיו, גם אם באופן חלקי בלבד, את נכונותו להשתלב בהליך טיפולי ולעמוד בצו מבחן ואת מעצרו מאחורי סורג ובריש למשך 5 ימים. עוד יש להתחשב בכך שבשל מעשיו הוא מושעה מעבודתו זה 3.5 שנים, ובעברו הפלילי הנקי. יחד עם זאת, כפי שנקבע בפסיקה, מטבעה של עבירת נטילת שוחד שהיא מתבצעת על ידי מי שעד שנכשל בה היה אדם נורמטיבי (ע"פ 10369/04 **אנידג'ר נ' מדינת ישראל** 3/2/2005).

לחובתו של הנאשם עומדים הימנעותו מליטול אחריות מלאה על מעשיו, קשייו להעמיק בבחינה עצמית וטשטוש הגבולות על ידו.

לנוכח כל האמור אני סבור כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל.

14. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, ללא ניכוי ימי מעצרו. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 2/5/2019 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות עמוד 7

השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור את העבירה בה הורשע, או כל עבירת מרמה לפי סימן ו' בפרק י"א לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ג. קנס בסך 20,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 20 תשלומים חודשיים החל מיום 10/4/2019. אולם, אם איזה מן התשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו תעמוד מלוא יתרת הקנס לתשלום מידי.

ד. לאחר שניתנה לכך הסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן.

לנאשם הוסברה משמעות הצו, והובהר לו שעליו למלא אחר הוראות קצין המבחן. הנאשם הוזהר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש נוסף על העבירה שביצע.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' אדר א' תשע"ט, 07 מרץ 2019.